

నవరత్న గ్రంథమాల - మొదటిది.

శాంతం భూషణం.

ఇది

“ఉన్నమాటంటే యులుకెక్కన (లేక) ఉడుకు
బోతుదనముకూడదు”

అను గతము శ్రీ శ్రీ గ్రంథముతో మిళితము.

తెలుగు, ఇంగ్లీషు, ఉర్దూ, ఆయుర్భాష్యవర్ధన గ్రంథకర్తయగు

కీర్తికాపురసంస్థాన పెన్ననర్

పెద్దాడ చిట్టిరామయ్యగారు

విగచితము.

9
1911

మొదటిసంపుట 1000.

కాకినాడ :

శ్రీ సత్యవతి మద్రాసు కాలయంగు బాకీ చినమూర్యారావుచే

ముద్రింపబడి

సవరు గ్రంథకర్తచే ప్రకటింపబడియు.

1911.

వెల ప్రతి 1 కి నొక అణా.

శ్రీవరస్వతీ కార్యస్థానమున వెలకుదొరుకు పుస్తకములు.

	ర. అ. ప.		ర. అ. ప.
మార్గిందేయపురాణము	1 4 0	హాతింతాయి	0 10 0
కళ్యాణాశోకదయము	1 0 0	కాంచనమాల	0 8 0
బాలరామాయణము	1 0 0	విక్రమాంకదేవచరిత్రము	0 8 0
రాజతరంగిణి 1-2 భాగములు	1 0 0	చంద్రప్రభచరిత్రము	0 8 0
శేయూరబాహుచరిత్రము	0 6 0	సంస్కృతనాటక కథాసారము	0 12 0
శుకసప్తతి	0 14 0	ఫసానేఅజాయబ్	0 8 0
హరవిలాసము	0 8 0	శ్రీనివాసీచరిత్రము	0 10 0
శకుంతలాపరిణయము	0 8 0	నన్నయభట్టారక చరిత్రము	0 8 0
నిరంకుశోపాఖ్యానము	0 6 0	పనమానంద చరిత్రము	0 4 0
విజయవిలాసము	0 6 0	అమీరేహంజా	0 8 0
రామేశ్వరయాత్రాచరిత్రము	0 3 0	భువనమోహిని	0 4 0
ఽహాలాశ్వచరిత్రము	0 6 0	హరిశ్చంద్రమహారాజుకథ	0 4 0
కుమలయాశ్వచరిత్రము	0 8 0	సాహసిక కథార్థము	0 6 0
శృంగారశాకుంతలము	0 8 0	ఆనంద సాగరము	0 6 0
పాద్యతీపరిణయము	0 8 0	పాపమదేశచరిత్రము	0 6 0
కకుత్స్థవిజయము	0 8 0	కాటన్ దొరగారిచరిత్రము	0 1 0
త్రిలోకసుందరి	0 8 0	శ్రీవిజయగోపాలశతకము	0 1 0
ఎడవైపుపట్టాభిషేకనాటకము	0 6 0	గుణమంజరి	0 6 0
చంద్రహాసనాటకము	0 12 0	వీగబువినోదములు	0 6 0
కన్యకాపరమేశ్వరినాటకము	0 6 0	శుక్రవీరిసారము	0 10 0
మృచ్చకటికము	0 12 0	కళావిలాసము	0 4 0
ముద్రారాక్షసనాటకము	0 8 0	శ్రీనాథీచారిత్రము	0 4 0
మాలతీమాధవము	0 8 0	కన్యాశుల్కము.	0 12 0
మల్లికామారుతప్రకరణము	0 14 0	వివేకానందోపన్యాసములు.	0 10 0

ఇంకా యితరగ్రంథములు చాలగలవు.

శీట్లాగుకు వ్రాసినయెడల సుచితముగా పంపుదుము.

కావలసినవారు

సరస్వతీమేనేజరు, కాకినాడ, అనివాయికలెను.

నవరత్న గ్రంథమాల - మొదటిది.

~~శాంతంధూమణి.~~

ఇది

“ఉన్నమాటంటే యిలుకెక్కువ (లేక) ఉడుకు
బోతుడనముకూడదు.”

అను గదముద్రిత గ్రంథముతో మిళితము.

తెలుగు, ఇంగ్లీషు దీనిగ, ఆచార్యుగృహధాని గ్రంథకర్తయగు
శ్రీకాపురసంస్థాన పెన్షనరీ

పెద్దాడ చిట్టిరామయ్యచే

విరచితము.

806

మొదటిపూర్వ 1000.

కావనాద :

ప్రసిద్ధవీరుద్రాక్షశాలయందు బాక చినమూర్యారావుచే
ముద్రింపఁబడి

నవకు గ్రంథకర్తచే ప్రకటింపఁబడియె.

1911.

వెల ప్రతి 1 క నొక అణా.

శాంతం భూషణం.

మొదటికూర్పునకు వీరిక.

ప్రస్తుతయుగచర్యలలోఁ గొన్ని విషయములంగూర్చి సంస్కారణమావస్థకమని తలచి యందుంగొన్ని ముఖ్యములంగూర్చి వ్రాయగలనను సంకల్పముతో నవరత్నగ్రంథ మాలలోని మొదటిది పైపేరునఁ బ్రకటింపుచున్నాను.

ఈగ్రంథము లొకొక్కటిగ కాలక్రమమునఁ బ్రకటితమగును. సమాప్తమగునపుడు వాని నన్నింటింగలిపి గ్రంథమాలంతయు నేకసంచికగ ముద్రింపఁబడును.

ఈగ్రంథముయొక్క ప్రథమకూర్పునందు క్రీ. శ. 1908 సం॥ రమున బ్రకటింపఁబడిన “ఉన్నమాటంటె యులుకెక్కువ” అనువిషయము గల్పబడి “శాంతం” విషయము సంపూర్తిగ నుపన్యసింపఁబడెను.

“పౌరుషంబు దైవముతోట్పాటు లేక ఫలముబొందఁగనేరదు” అనునాశ్చర్యచ. నప్రకారము నాయుద్యమముసార్థకమగునటుల దైవమును భజింపుచున్నాను.

పితాపురం
నవంబరు 1911 సం॥రం

పెద్దాడ చిట్టిరామయ్య.
గ్రంథకర్త.

ఈగ్రంథము చిన్నపెద్దల తారతమ్యజ్ఞానము బంధుమర్యాద
మొదలగు సద్గుణములలో వన్నె కెక్కి నాబంధుమిత్ర కుటుంబముల
లోను దాసదాసీకుటుంబములలోను వన్నె కెక్కి పుట్టునింట అత్తింట
కుటుంబములకు భూషణమై బ్రహ్మసేవించి విరోధికృతునామ సం॥ర ఆషా
ఢ బ ౧౧ తిథియందు స్వర్గఃస్తురాదైవ నారెండవకోడలగు చిరంజీవు
లగు శ్యామలాదాసుయొక్క ధర్మపత్ని వెంకటానందమునకు నీభూ
షణమును గృతియొనర్చుచున్నాడను.

నవంబరు 1911 సం॥

పెద్దాడ చిట్టిరామయ్య.

శ్రీరస్తు-
శ్రీగురవేనమః.

శాంతంభూషణం.

అనగ శాంతమను గుణమొక భూషణము. ఈమాట మనవాడుకలోనున్న చిన్న మాటయైనను దీనియందు గొప్ప ఫలితమున్నది.

“శాంతంభూషణం” అన్నట్లు “వాగ్భూషణంభూషణమ్” అనగ విద్యయే భూషణమనియు, “శీలంపరభూషణమ్” అనగ మంచిస్వభావమే యుత్కృష్టభూషణమనియు జెప్పబడియున్నది.

విద్యాశీలములు అనునవి దేనికదియె మంచివియైనట్లు శాంతగుణమును నొకసద్గుణమే. కారణట్టి యదియును భూషణమని వాడుకలోనున్నది. చదువులున్నను సాములున్నను, త్యాగాలున్నను, భోగాలున్నను, శాంతమలేక యన్నికలోనికి రాజాలవు. కారణట్టి శాంతముం గూడ నొక యుత్కృష్టభూషణమనియె చెప్పవచ్చును.

శాంతంభూషణమనగా శాంతమనుగుణమే నిజమైన యాభరణముగాని యితర గడ్డిఖచ్చితములగు బంగారు వికారములగు నగలు భూషణములుగావని తాత్పర్యము. అయితే యల్పబుద్ధులగు లోతులకీవస్తువులు గొప్పగాఁదోచి యాభరణములందురు. కాని ప్రాజ్ఞులకట్లు తోచదు. అవి యారోగ్యమును, జవమును, సత్వమును, సౌఖ్యమును, మంచితనమును నీయజాలవు. పైపెచ్చు భీతిని, అనారోగ్యమును, అసౌఖ్యమును, మరణమును, దంబమును, పటాటోపమును గలుగఁజేయును. ఇందుకనుభవమే బ్రత్యక్షప్రామాణ్యము. కొట్లకొలది వరహాలవెలగల దేశనగల రాశిలోనే మనదేశవత్కోన్నత్యము, కొస్తా వత్కలభము శిల్పవృద్ధి, శిల్ప, శేష్యశాస్త్రప్రవీణత, మఃశిగిపోయెనని మనలో ననుభవజ్ఞులును మన స్థితిగతులను గ్రహించిన పరదేశస్థులును జెప్పుచున్నారు. కారణట్టి యిట్టిభూషణములు భూషణములుగావు సరేకద పైపెచ్చు దూషణములైయున్నవి. ఇందుచేత సుగుణములే భూషణములని తేలినది. అట్టివానిలో మఱిమంచిదియగుట చేత “శాంతంభూషణమ్” అనువాక్యము సార్థకమై ‘భూషణ’ మని స్థాపనచేయుబడుచున్నది. మనస్థూలశరీరము దానిమీఁద ధరించబడు బంగరునగలు నశించినను యీసుగుణమును దీనివలన లభించు కీర్తియును నశింపవు. ఇట్టి కీర్తియే మనకీర్తి శరీరము దీనికి జరామరణజన్మభయములు లేవు. సూర్యచంద్రాదులున్నంతకాలము మున్నును.

అంతరిక్షదియమగు మనస్సును నిగ్రహించుట కాంతము, అనగ బాహ్యగ్రామియనై గ్రామముచేత మనస్సులో సుతప్తములగు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములగు నాస్థురశక్తువులను నిజించుట.

“కాంతం” అనుపదము ‘అడగు అడచు’ నను అర్థముగల ‘శము’ ధాతువు నుండి పుట్టినది. అడగునదియు, అడగద్రోకు-నదియు కాగా ‘కాంతమ్’ అయినది దొంగకు తేలుకుట్టినపుడు బాధనాపుకొను శక్తియే కాంతము. దీనికి శమము, కాంతి, తాళిమి, తాల్మి, ఓపిక, సైరణ, సహిష్ణుత్వము, సహింపు, సయిపు, సహనము, తమ, మైత్ర, ఓమి, ఓర్పు పర్యాయపదములు. అరిష్ట కష్టానవైములకు నోర్చి కాంతముతో తల్లి పెంచబట్టియేకదా, విడ్డలు మాతృజులును తీర్చుకొనలేరనుచున్నాము. ఇందుకేకద తల్లి మాతృదేవతగఁ బూజింతుము. మనలను మనతోటిజంతు, వృక్ష, ఖనిజకోట్లను నోర్పుతో మోయబట్టియేకద యీభూమిని ‘భూదేవత’ యని, పంచమాతలలో మోత యని భూదేవికి మ్రొక్కుచున్నాము. ఇట్టి తమ భూగోళమును గ్రహమందుండుటచేత భూమికి ‘మై’ ‘తమ’ యను సాధకకనామములు గలిగెను. అదికాలములో జనులు నాకాయాత్రలు సలిపినపు డోడనావికులకును, నోడయాత్రాధ్యక్షును దుపానుల, కరటముల చలనములేకుండ కాంతముగ నాస్యా యమైకాభింస మధ్యసముద్రముమీద నోడయాత్రలుజరుగుటచేత నాసముద్రమునకు కాంతమహాసముద్రము (Pacific Ocean) ను పేరుగలిగెను. కాంతగుణముచేత నేకద కారవవంశజుడగు పాండురాజు శ్రేష్ఠపుత్రుఁ డగు ధర్మరాజునకు భారతయుద్ధమున జయముగలిగెను. ఇందుకు వేమనపద్యము.

క. కాంతమున సర్వకార్యము, సంతోషంబునను బొందు సత్యము జయముకొ

పంతములు చెల్ల ధర్మజా, డెంతటికష్టముల బడి జయించెనువేమా.

సంసారము వదలి సర్వత్యాగియను సాధకకనామముగల సన్యాసి కోపియైన యొడ (అనగ కాంతములేనివాడైనచో) బంధాలుడందుకు. ఇందుకు గ్రామ్యజోకము. “పక్షిజాం కాకివంధులొ మృగానాం గార్థభస్త్రధా యతీవాం కోపివంధులొ సర్వచం దాలమర్దనః” మఱియును కాంతములేని తపస్సు వ్యర్థమనియు, కాంతమే తపస్సనియు, శృతమునకు కాంతంభూషణమనియు, తమకవచమనియు, తనకోపము తనశత్రువనియు, తనకాంతము తనకు రక్షయనియు, సుమతి, వేమన, భారవిభట్టాది కవులు చెప్పచున్నారు. వేయేల కాంతమే భగవత్స్వరూపపని భక్తులుదలంతురు.

“శ్లో. శాంతాకారం భుజగశయనం పద్మనాభంసురేశం

విశ్వాకారం గగనపద్మశంకాభువర్జంశుభాగం

లక్ష్మీకాంతం కమలనయనం యోగిహృద్యానగమ్యం

వందేవిష్ణుం భవభయహరం సర్వలాకైకనాథం.

పరాక్రమవంతులగు పాండవులు దుర్యోధనాది నూర్వరు సోదరులను వారిపక్ష మువారగు నక్షోహిణీలకొంది జనంబును సంహరించియును, వీరాగ్రగణ్యఁ డగు ధీమత్ భగవానులు రాజనూయాధ్వర దేశీయ మహాసభయందు శిశుపాలుని నిండోలగము నందు వధించియును శాంతముయొక్క మహిమాలిశయమును బ్రకటించిరి.

రాజా ప్రజలను, గురువు శిష్యులను కష్టాను శాపితులను, సేనాధిపతి సైనికులను, మగడు ఆరిని, తలిదండ్రులు బిడ్డలను, యజమాని నాభిర్లను, శిక్షింపను, రక్షింపను తు మియింపను సమర్థులు. ఇట్టి స్థితిలో శిక్షలువేయు శక్తి గలిగియుండియు తుమింకుట వలన మీకి సిద్ధించు మంచిపేరు వెల్లడియై గౌరవముం దెచ్చుచున్నది. ఇప్పటి మన బ్రతానియావారి పాలనయందుం గూడ కొన్ని నరహత్య మొదలగు కేసులలోని నిజము దెలియనపుడున్నత న్యాయాధిపతిగారుపట్టికు ప్రాసిక్యూటరుదరఖాస్తుమీద ముద్దాయిల లానొక్క-నిరేక కొందఱినికేసుయొక్క- గూఢతను భగ్నముచేసిసత్యమును బయిట పి యుటకై “ నీ నేరమును తుమించెదము సత్యము చెప్పుము ” అనిబహిరంగముగ న్యాయపీఠముననుండి విచారణకాలమందు నిండోలగమున గంభీరస్వరముతో వాదా నము చేయుట మనము చూచుచున్నాము. క్షమా (Pardon) శబ్దము (“To Erris human and to for give divine”) “తప్పుట మానవధ ర్మము తుమింకుట దైవవశము ” అను మహావాక్యముయొక్క- యుత్తరాధా ప్తకార ము భగవంతునికి జెల్లునుగాన మన బ్రతానియాదొరతనమువారి పరిపాలనలోనున్న న్యాయతీర్పరికి నీయధికార మీయఁబడుటచేత వారి ధర్మపరిపాలనా మహిమకు “ తమ ” నిసాన్ (Index) గానున్నది. శ్రీమహాభారతమున జెప్పిన

“గీ. చెల్లియుండియుపైరణచేయునతడు । పేదవడియునునర్థికిఁ బ్రియముతోడఁ

దనకుఁగలభంగి నిచ్చునతండు బుణ్య । పురుషు లనిసెప్పిరార్యులు బుధవరేణ్య”

అను పద్యప్రకారము చెల్లియుండియు తుమింకువాడును తన కున్నదానిలో లేదన కిచ్చువాడును పుణ్యాత్ముని చెప్పదురు. చెల్లియుండియు తుమింకు పుణ్యపురు షులు ద్వాపరయుగమునందు ధర్మజ కృష్ణాచులవలె నీకలియుగమునందు వేమలాడ భీ మకవి మిక్కిలి ప్రసిద్ధుడు. ఈక్రిందికథలురెండు నత్యాశ్చర్యకరముగా నాతని కాంత మహిమాలిశయమును బ్రకటించుచున్నవి.

మొదటిది. శృంగుళదీప్తిపత్ర రాజానాద్రథ భీమకవి తన శిష్యుడైన భట్టు మల్లప రాజాచేత రాజధర్మసార్థమై వచ్చుచున్నాడని వర్తమానమంపగ భీమకవివచ్చిన భయమునెను. పిమ్మట నీర్భీమకవి వచ్చుచున్నాడని వర్తమానమంపగ నూరకయుండెను. రాజా సన్యాసము చేయదనియు, చూడవలదనియుఁ గొందరు సెప్పినను వారిమాట వినక రాజసందర్శనార్థము రాజసభలోనికింబోవ ప్రభువారని సన్యాసముజేయక యుండుటయే గాక నిల్వబడియుండగ నీపేరెవరని యడుగఁగఁజెప్పినపద్యము:—

వీ॥ గడియలోపలదాడి గదసిముత్తునియగా దిట్టినమేధావి భట్టుకంటె

రెండుగడియలబ్రహ్మ దండిముండెల్లను చుల్లదిట్టినకవిముల్లుకంటె

మూడుగడియలలోన మొనసయెత్తినగల్లు పగలదిట్టినకవి భానుకంటె

అరజాములోపల చెరువులోనీర్లి నగ్గఁ దిట్టినబడబాగ్ని భట్టుకంటె

నుగ్రహింపియేను నోపుదుశపియింప । గ్రమ్మరింపశక్తి గలదుమాకు

దిట్టిమానుయగు జెట్టింప గిట్టింప । బిరుదువేమలాడభీమకవిని.

ఇందుకు రాజడిగినప్పిశ్చ.

క॥ స్వస్తిగఁబలికెట్టిభీమన । వస్తాడుకవీంద్రువైనవరసభలోనన్

బ్రహ్మతమాతనఖచితం । బీస్తంభంబునకునిగురు ఏదనితన్నె॥

అని యడిగిన నతనికేసి మొగంబిడి భీమకవిసెప్పిన పద్యము.

క॥ అలాగెక్కంగలభూపాలోత్తమయుష్మతంఘ్రి పద్మముదానిన్

పాలమినుంటేయుంచుము నావేమలవాడ భీమనాతకరణన్ ॥

అని చెప్పి స్తంభమువైపునకుదిరిగి దానించిలచి చెప్పినపద్యము.

క॥ ఆనీతానుపమానశృంగుళపదాబ్జాలంభితస్తంభమా

ఏవేవేమలవాడభీమకవి నే యీచిత్రకూటంబులో

భూనన్యస్తితపల్లవోపలతికా పుష్పపగచ్చంబవై

నానాపక్వ ఫలప్రదాయివగు మాయాకల్పభూజాకృతి॥

అనివచించిన నచ్చూకవి యీశ్వర మద్రప్రసాదలబ్ధవాక్పటిమాలిశయము చేత నాస్తంభంబు పృక్షంతై యంతరీక్షంబుకేసి రాజాకాలిలో పెరుగుచున్నంతలో రాజా కవిశ్రేష్ఠుని శరణమువేడ వానిచేత నవమానితుండైయ్యును దారుణుగానభీమకవియనుగ్రహించి కాలతీయై స్తంభమునుగూర్చి మరల బిలచి చెప్పినపద్యము:—

ఉ॥ “శంభుమద్రప్రసాదకవి జాలవరేణ్యుడైననావచో

గుంభనరిత్రనేయ కనుకూలతనొంది తనూనభావమై

కుంభినియేలు శింగవృపుకుంజరుమంగిట మొల్ల సాలలో

స్తంభమువై ననీచెలుపు దాల్చివె యెప్పటిమాపుమాచెదన్" ||

అని కాసించిన నాస్తంభం చెప్పటిస్తంభంపయ్యె. అనంతరము రాజులేడుటకుఁ బ్రయత్నింపగ కాలురానందున రాజు కవింబ్రాథింప కాలువచ్చుటకు రచించిన పద్యముచేత కాలు వదలిపోయెను.

రెండవదృష్టాంతము :—ముత్యాగోనె నిమిత్తము సముద్రుని జబ్బదస్తుతో భీమకవి పిలచి యడిగిన పద్యము.

పీ. సీతాదియొగ్గించే నెంతఁ గనలేదు రాముని బాణాత్మీవానలంబు

నలన ప్రవారధులాపోశనముగొన్న కుంభసంభవుమహాకోపవహ్ని

చలమింతయును లేక సర్వకాలంబును బలిమిమై గ్రాగెడిబాడబంబు

నెన్నదామూడన్న లేక మానందాక నంతకన్నను మాది యతిశయంబు

ఎలుగవావారి రాజనాబిరుదుభువిని, ఏను వేమలవాడభీమేశుకరుణ

గలిగి వెలసిన భీమసత్కించి సుమ్మ, వేగనాముత్తియపుగోనె వెడలనిమ్మ.

ఇట్లు పిలచి చెప్పినవెంటనే సముద్రుడు ముత్తియపుగోనెనుం దేల్చెను. ఇట్లు గోనె తిరిగి లభింపగ దానినంగ్రహించి మోయించుకొని పోవుచుండఁగ లేటవరపు కేశరాజును శాయరుద్యోగస్తుడు గోనెమీద శాయపపు (ఇప్పటి టోలుగేటువంటిపన్ను) చెల్లించుమని యటకాయించి భోజనాఘాతమై తనగృహంబునకు వెళ్ళెను. కవీంద్రుండు కేశరాజున్నాడాయని యడుగ లేడమవారత విని చెప్పినపద్యము ;—

క. కాటికికట్టెలుసేరెను, ఏటావల కొందఱుండి యేడ్చెదరేమో

పాటించి పిలువనూరను, లేటవరపు కేశరాజు లేదారేదా.

అని శపించినట్లుగనే కేశరాజు మృతినొందెను. అంత నాతని చుట్టములుడేరి భీమకవి శరణమువేడిన వాని తమియించి తిరిగి వానిం బ్రతికించినపద్యము ;—

క. నాటికి రామునిశమ్మకు, పాటిగ సంతిచితేతఁ బ్రతికినరణిన్

కాటికి జననీకేటికి, లేటవరపు కేశరాజు లేమూరమ్మా.

ఇట్లుచెప్పి బ్రతికించి ముత్తియములు బట్టించుకొని నిజగృహంబుఁ జేసెను. [ఈరెండుదృష్టాంతముల సంగ్రహము కృష్ణాదుండల రేపల్లెతాలాకా మోచుకూరు, భల్లం అమ్మి రాజువర్సయిండి సంపాదించుబడిను]

[ఇంక నీసత్తి-వీంద్రుని మహిమ వినగోరువారు ద్వారాంత్రాంత్రుల చరితములలో రణతిక్రి-మంత్రచరిత్రము చదువవగు.]

ఇక సామంతులుకానివారగు నీచులవిషయములూ, “గుడ్డికన్న తెరచిన నేమి మూసిన నేమి” అను లోకోక్తి ప్రకారము వారికి చెల్లుబడియును లేదు. తమింటుటయును లేదు. అయినను నీటి యల్పులలోఁ గొందఱికిని, పయింకెప్పిన నధికులలోఁ గొందఱికిని, ఉడుకుబోతులనము (ఉలుకు=ముక్కో-పము) అను నొక పేరుగణము దయ్యమువలె నావహించి లోకుల మాషణును పరిహాసమునకును బాల్కులులాగునఁ జేయుచున్నది.

ఈవిషయముంగూర్చి నేను వ్రాయుచున్న దినమున మాడేండ్లవయసుగల నాపాత్రులలో నొకడు.

“ఉడకుడుకుబోలి”

యని తిరుగులాడుచు పల్లవిపాడినట్లగుచుండగ నాకువినబడి యత్యాశ్చర్యముగ లిగెను. ఈయల్పుగణముతిబాల్యావస్థ మొదలుకొని ముసలితనముఁజనుకొందఱికి నాటుకొనియున్నది. ఈనీచగుణమునకు “ఉన్నమాటంటె యులుకెక్కువ” అని మఱియొక పేరుగలదు.

ఉన్నమాటంటె యులుకెక్కువ లేక యుడుకుఁ

బోతుదనము కూడదు.

ఉడుకుఁబోతుఁదనమనగా వేడిమిచేగాని, కోపకారణముచేగాని, పొంగి బోరగిలబడు గుణము. ఇది స్థావరజంగమములందు గలదు. గింజ లుష్టస్పర్శముచేత పేలి రాలిపడును. సున్నపు గల్లమీద నీరుజల్లిన బుసమున పొంగి బోర్లబడును. పాలు మొదలగు ద్రవద్రవ్యము లిట్లులనె పొంగి దిగజారును. ఒక యాఁబోతునుజూచి “డుట్టిచ్చి” యని కేకవేసిన మోరెత్తి ఘటిల్లని రంకవేసి సంభ్రమముతో నెదిరికై దిక్కులు చూచుచుండును. ఇటులనే “ఉస్కా” యని ప్రేరేపించబడినకుక్క “బాయి బాయి” యని మొంగి యెదిరి మీదికి పరుగిడును. అత్తపత్తి చెట్టు చూచితివా? చేయి తగిలిన మాత్రమున ముడిచికొనును.

‘ఉన్నమాటంటె యులుకెక్కువ’ అన్నటుల కొందఱు మనుష్యులయందీయులుకు కెప్పుపామువలె వెంటనంటి హేత్వంతరమున బయల్పడును. బడలిన మనుష్యుని ‘బకేడా’ యని తెలిపిహీనుని ‘పెయ్యమ్మ’ యని పిలిచిన మిట్టిపడును. నీమలాకూడ ముసలిదానిని ‘క్రోక్’ అని పిలిచిన కొరకొరలాడును. ఈగుణములు గలవారిని నుడుకుబోతులందురు. వారికిది లేలుకొండి పోటువంటిది. కోపోద్రేక కరములగు నిందలు సకారణముగా బ్రయోగించిన నేపథ్యకాంతు లగువారుదక్కఁ దక్కినవారు భరింపజాలరు. అట్టిసంగతులలో నిహారణముగ నాడేసించిన లేక తిట్టిన నోర్వగలరా? ఓర్వజాలరు.

ఇట్టినింద లటుండనిము. రంగడను నొకనికి పుట్టుకలో గుడ్డితనము తలస్థించి యతడు దా రింబోవుకుండ 'ఓగుడ్డి' యని వెనుకనుండి యాపుట్టంధుని మిఠు బిలచినపుడు అతడు పరమకాంతుడైనచో 'ఇది యున్న మాటగాని నిందకాదుగద. అన్న వాని తప్పేమున్నది' తక్కినవారినుండి వివేక్షింప నన్నిట్లు పిల్చుచున్నాడు. నన్ను తెట్టుకేరుతో పిలువక పుట్టుకేరుతో పిలిచెను' అని భావించి వెనుక తిరిగి 'ఓహో' యని మారుబలుక వ చ్చును. కాని నిందాబోధముగా భావించును. ఒకవేళ నది జాధాకరమని తోచినయె డల 'ఇదిమన స్వకృతదోషమువలన గలుగ లేదుగద. జన్మాంతర ప్రారబ్ధ మనుభవంప వ లసినదే' యని మనస్సునందె వితర్కించుకొనును. అట్టి యంధుండు కోపదారియైన 'పిలవట్లంపు. ఈగతి నాకు గతజన్మలో నిలైనని గుడ్డివానిగ జేసితివో లేక నీవలెనె వనిని పరిహసించితివో నేననుభ వించుచున్నానుగద. ఇప్పుడు నన్ను పరిహసించు నీగతి యును ముందిట్లే యగున' ని నిరసించును. ఆపుట్టంధుడు ముక్కుగిసియైన నదరిపడి వా నిని దిట్టుచు మీడఁబడి కొట్టఁబోవును. లేక కొట్టఁబోవునంత యుగ్గిరను జూపును.

ఈయుడుకుబోతునం దొక సాంకేతిక లోపముండి వీనికి తరుచు కుళ్ళుచీమిడిని చీచుకొను నలవాటైనయెడల వీని స్వభావమునుబట్టి జనులు 'ఓవాసనముక్కు' అని వాని నుద్దేశించి పిలిచినయెడ యాముక్కుగిసి యెంత యావంబడముతో దపించునో యూ ఊంపును. ఆపిల్చినవాడు చేతి కందినట్లయిన వానింగొట్ట నుంకించును. అందకబోయి న రాలు రువ్వును, తిట్టును, మఱి చేయగల ప్రతిహితములం చేయును. తుదకు వానిమీ డ నభియోగముం దెచ్చును. ఇట్టివాని గూఢచేష్టల నెరుంగని వాడొకడు ప్రస్థాప వశము న నతాత్మగ 'ముక్కు' అని స్మరించినయెడ వానింగూడ దిట్టును. ఈసందర్భమున మరి కొన్ని వింతయోగములు తలస్థించి ఈవిషయముతో జేరును. ఎప్పుడైన నీయల్పగూము గల యుడుకుబోతుతో 'అయ్యా దాహమగుచున్నది మజ్జిగ నిప్పించగలరా' యనగ మజ్జిగ! మజ్జిగ! మజ్జిగలేదు! మజ్జిగలేదు! మంచివీళ్ళు ఇచ్చెదను తాగిము. అని మారు పల్కినపుడు పిపాసార్థి తుకు నీరొల్లక మరల 'మజ్జిగయ్యా' యని యరచినయె డల నాముక్కుగిసి కండ్లెట్టజేసి 'ఇంకొకమాటు మజ్జిగ యనిచెప్ప! పివిచేసెదనో' యనినపుడు వాడు నిరాశుడై పోవుచు చుప్పనాతి తనముచేత 'మజ్జిగ! మజ్జిగ! యని కేకలిడుచు పరుగెత్తును. అపుడా యుడుకుబోతు వాని వెంటదరుములయును గా కుపిత పిపాసార్థి వానిం ద్వేషించి యామాటచేత మఱిమఱి పరిహసించుటయును శుభించును. ఈపిపాసార్థి మరియొకప్పుడు తన జతగాండ్రతో నిదిచెప్పి వారిని వెంట తీసుకొని మ రల యాకోపిని చూచినపు డామాటతోనే తన స్నేహితులను గలసి వానిమరల నుడికిం

చును. ఇట్లు మజ్జిగపేరు చెప్పగ నామనను భావుండుడుకునను ప్రతీతియగుపొరుగు పట్లెల పట్టణముల వ్యాపించును.

లక్ష్మ్యములు (దృష్టాంతములు)

1. చన్న రాజధానిలో గోదావరిమండల పీఠపురియందు అప్పుల అనంతయ్యయను నొక బ్రాహ్మణుండు కలడు. ఈతండ్రికి 'గోవింద' యన్నంతమాత్రమున కోపము తో మండిపడుట తెలిసి యిరుగు పొరుగువారు 'గోవిందా' యని యెగతాళిగ కేకలు పెట్టినారనించెరి. సామాన్యుల కిదియొక రక్తిగనే యుండెను. తన్ను కొందఱు తుంట రివిద్యార్థు లుడికించు చుండిరని వారి గురువులతో నాయన పెట్టుకొన్న మొట్టలంతగా పనిచేయలేదు. తుదకు నాపీఠికాపుర సంస్థాన ప్రభువుల యెరుటంగూడ సేవలు లెన్నే డ్చిందు చుండిరని మొగ్గరిడెను. ఆబ్రాహ్మణుంచూచి 'గోవిందయనిన నీకేల కోపము' ని యాప్రభువుగారడిగిన 'అయ్య తమరుగూడ వాలాగే నెలవిచ్చు చున్నారా' యని విముఖుడై తొలగిపోయెను.

2. పీఠనగరమున 50, 60 సంవత్సరములకిందటమాయూరు గ్రామ శేషావధాను లున్నాడెదిక బ్రాహ్మణుండుకలడు. యజుర్వేదము క్రమాంతముఁజెంచెనుగానప్రజ్ఞాను. పీఠికనో 'భాగరాజు' అని పేరెత్తిన మండిపడును. ఈయన విసికి వేసరి తుదకు పీఠికాపుర పీఠికరగారికి కంచి రామన్నపంతులు (సముమేజస్త్రి) గారి యెరుట తన్ను డికించిన పదియార్థురు ప్రతికక్షలమీద నభియోగముం చెచ్చెను. అందు మొదటి మహా సుభావుండు గుల్తాచారి నిత్యమంగలుడు. ఉభయ పాదులకును సాక్షులకును సమావేశోత్త రవులయి యభియోగశ్రుతి నివసంబున నందరు సమావేశమైరి. వ్యాయక్త పదియార్థుల గుంపుకేసిమాచి 'మీరందరా బ్రాహ్మణుని యెగతాళి చేయుచున్నారేమి? ఇది బాగా యున్నదే? ఎంతపని చేసితిరి?' అన్నంతలో నాయవధాని యామాటలలో 'బాగా' యను పదమునుబట్టి యాయధికారిగూడ 'భాగరాజు' అని తన్నుసహించినట్లు భావించి యాయనదిక్కు-మాచి 'అయ్య తమరుగూడ 'భాగరాజు' అని నన్నెగతాళి చేయుచున్నారా' యని దిగ్భ్రంశలేచి యంతలకుం బోయెను.

3. పీఠికాపురమున కనకవల్లియను మౌనకుడు గలడు. పిహేతువుచేరేనో పొరుగు యల్పకులను దొకడు 'తమ్మడా' నేకు మాయింటికి పనికి రాగలవా' యని యడుగుగ వానిమీద నెగిరిపడి 'నీవు నాతండ్రికి నాకంటె ముందు బుట్టితివామేమి?' అని లొట్టు చు విముఖుడై వెడలిపోయెను. నాటి తుదమొదలు 'తమ్మడా', యని కొందరును 'కనకవల్లితమ్మడా' యని కొందరును పాదుకజనులు వానిం బిల్వసాగిరి. అల్ప జాతీయుడ

గుటంతేనీ వారిందూరును నేర్చుటతోను పెడబొబ్బలతోను భూమిమీద సాగిలఁబడి దొడ్లును, ఇదియును బాచువారలకు నొక చోద్యముగనుండెను.

ఉడుకునట్టి దుర్బలజాడ్యమునకును ఉడికించెడు కొంటెలనమునకును చికిత్సలు.

1. ఘోసాయి చికిత్సనంటిది: - నీకేసిమాచి యొగతాలిమంత్రము నీకర్ణకులముగ ప్రయోగించునపుడు లేని కాంతముఁ దెచ్చుకొని అట్లహాసముతో యామంత్రమునే హెచ్చుపేళనస్వరముతో ప్రతివాదికి భయంకరముగ వానికేసి మరల ప్రయోగించుము. ఇప్పుడు విసుకుదల, ఉడుకుబోతుగుణము దిగమ్రుంగునట్టి కాంతము, నేర్పుతో గలిగియున్న జాలును. ఇదిగూ కొంటెవారి యస్త్రమునకు ప్రతీకారమగు నారాయణాస్త్రము వంటిది. ఇట్టి ప్రతిహతమువలన పరిహసించువాని వాక్పటిమ చెడును. పట్టాదలతో నీవీ యుద్ధముఁ సాగించినయెడ వెక్కిరించువాని కొక్కరలనము చక్కఁబడును. ఇది తూటాలయుద్ధములో తూటాసరు కయిపోయినవాడు యెదిరి తూటాబట్టి గురిపెట్టి తిరిగి విసరినట్లుండును. ఈమంత్రరహస్యము లక్ష్యములో నుంచితినే యెకాలి వగును. తుదకు లోకులు నిన్నే మెచ్చుకొందురు.

2. యొగతాలిచేయువారు తమ సందక్షుల లేక గురువుల కిటులానుండి విద్యార్థులైనయెడ సామభేద దండోపాయములచేత సులభముగ కుదురుతాటులో నుంచబడవలయును. అటు కానియెడల దేశముయొక్క మంచిచెడ్డలకును ప్రతిష్టాప్రతిష్టలకు నుత్తరవాదులా సందక్షులు గురువులు వగుదురు.

ఫలితార్థము.

'కారం భూషణం' అను మహావాక్యానుసారముగ ప్రహ్లాదాది మహాభక్తులుమా పిన ప్రకారమును జ్ఞప్తియందుంచుకొని యాక్రింది పద్యరీతిని సుఖము జొందుడు.

గీ. ఉడుకునుకుంకంకెక్కుడౌ నుడుకుబోలె

దనముగావున జనులార ధైర్యమాని

కాంతనారాయణాస్త్ర ప్రశస్తులగుచు

సర్వశత్రులగెచ్చెను శక్తిగనుజ్జే.

మరియు కార్యసిద్ధికై తరివేచియుండు విషయములతోగూడ నీకాంతము సంబంధించి యుండుగాన నీక్రింది యుపదేశమును మెలకువతో లక్ష్యపెట్టినయెడ కోరిన కోరికలయీడేరును.

ఈ కష్టములకంటె నెక్కుడు, కష్టములేవేచియుంట కష్టవృద్ధునకున్

కష్టంబనక నీహించిన, నిష్టార్థముదీరకుండు నే యెప్పటికిన్.

“ఉన్నమాటంటె యులుకకు-న లేక ఉడుకుబోతులనము కూడదు” అనుకీర్తి గల సదరు చిన్నపుస్తకము క్రీ. శ. 1908 సంవత్సరమున నాచేరచింపబడి మొదటికూర్పు 200 ప్రతులు మాత్రము ముద్రితమై పితాపురమునఁ బ్రకటింపబడినది. ఇందలి కథానాయకులు చాలామంది పీఠపురవాసులగుటచేతను, మున్నుండచటనే బ్రచురమగుటచేతను కా నాప్రతులచటనే వ్యాపించి వ్యయవడినది.

పితాపురనివాసియుగు మాయుపవిలేఖకుడు వీరిని తనకులభించిన మొదటికూర్పుతాలూకు ప్రతి నిడుగుపూరుగువారికిఁ జదివి వినిపించి వ్యాపింపఁజేయఁగ నందు ఎక్కువైజ్ఞానము వానివిషయమై గొప్పమేలు దటస్థించెను. ఈపుస్తకమునయగ్రకోపము నడఁగఁద్రోకు- సుమాయములలో మొదటిదానినిఁ బ్రయోగించగ నట్టిమేలారనికి లభించెను. అదెట్లులభించెనో యారనిసీద్దు పదిసి నాచేరట 10-11-1908 సం॥ తేదిని వ్రాసి పంపిన జాబుయొక్క- సంగతులవలన మాచదువులకు విశదమగుముగాన వానినిష్టాదహరించుచున్నాను:—అజాబు వ్రాసిన తేదికి పూర్వము నెలదినములక్రిందట మాయుపలేఖకుడు స్వయముగా నాపుస్తకము చదివినసంగతులు గ్రహించి యాపుస్తకము లోకోపకారమైనదని తన యనుభవసిద్ధముగాఁ జెప్పగలననియు-పిలవన-ఆమధ్య సదరు ఎక్కువైజ్ఞానవాడు ప్రతిరోజున ఆకలింతవచ్చినప్పుడల్లా రంగా, రంగాయనులు యతనిస్వభావమై యుండెననియు యట్లుండగా తనమాపులోఁ పనివాఁడు యంకా కొందఱు తగును. నువ్వులుండగా ఎక్కువైజ్ఞానము నాకలింతవచ్చి రంగా, రంగాయనగ విడిన పనివాళ్ళలో కొందఱు అతనిని చూచి హేళనగ రంగా రంగాయని యరచినారనియు అందుమీద నతఁడు కోపించి ఆశ్చర్యము పలికినవారిని తిట్లుటకు నాకంభించెననియు తిట్టినకొలది చూచినవాఁడందఱును రంగా రంగాయనులు నుండెడివారనియు, ఆశ్చర్యము నతిని మనస్సునకు నెంతో కోపముగానుండి రాళ్ళుసప్తటకుఁ గూడ నాకంభించెననియు ది 23-10-18:

ఈకష్టము ఆ 1908 సం॥ ఆగష్టు 1-2 తేదీలను కీర్తికాపుర ప్రభువులకు ము రా॥ రా॥ 91 శ్రీరాజారావు వేంకటకుమార మహిపతి సూర్యారావుబహద్దరువారు పీఠనగ రంబున బ్రహ్మశ్రీ నెమలూరి వెంకటశాస్త్రిగారిచేత శతఘంటాఘాసము నిర్వహించు తరుణములో 77 వ లేఖి కష్టవృద్ధుండగుటచేత తనవంతు వచ్చునరకు కష్టముతో వేచియుండి ‘తరివేచియుంట’ అష్టకష్టములకంటె నెక్కుడు కష్టమని చెల్లు కందము రచింపుడని కోరగా కవినరుండు రచియించినది.

తాటిని సాయంకాలము ౪½ గంటలకు పిలిసి యొక్క సామ్రాజ్య నరకు వచ్చియుం
డగ, దీని అను కుట్టువాడొకడును, యన్యోస్సనువాడొకడును రంగా రంగా యని యిద్దరు
చిరనియు అశబ్దమువిని వాండ్రను బండబూతులు తిట్టుచూ పిలిసి యింటికి చేరువుగాను
న్న యస్సార్ గారి నూతియొద్ద కూర్చుని రంగా రంగా అనువాట్లు ఈమార్గమున రాగల
రు వాళ్ళకు బుద్ధిచెప్పెదను అనియును ఒకనికి బుద్ధిచెప్పితే యందఱకు బుద్ధి వచ్చునని
యు గట్టిగా ఈకులు వేయుచుండగా అసమాచారము పిలిసికీ తెలిసి అకుట్టువాండ్రును
మఱియొక మార్గమున పంపించివేసి యామరునాడు 24-10-1908 తేదీని ఎక్కువై జడ్డును
పిలిపించి మ||శ్రీ పెద్దాడ చిట్టిరామయ్యగారు రచించిన పుస్తకము వింటివాయని ఆరం
భము మొదలుకొని యంతమగువరకు చదివి అందలి యంశములు అతని మనస్సునకు పట్టి
లాగు బోధపరిచితినియు అమహామర్తము గ్రహించినవాడై యామరునాడు తన్ను
చూచి రంగా రంగా యని యగచేవాళ్ళ యొద్దకువెళ్ళి రంగా రంగా యని వాళ్ళకుం
టె నెక్కునగా ఈకులు వేయ వారంభించినాడనియు క్రమముగా నాలుగుదినములకు అ
దివరకు తననుచూచి హేళనచేసేవాండ్ర ఈకులు అణగినననియు అలగాయతు యెవరు అ
రచలేదనియు, అదివరకు పది పన్నెండు దినములనుండి కుట్టువాండ్రందరు తనను రంగా
రంగా యని పరివాసింపితే తనకు కోపము పెచ్చిపోయి యొకనికి తగిన పాపియ్యిత్త
ము చేస్తానని వాండ్రు మానరి తనమనస్సులో మిక్కిలి కోపముగానుండెడిదనియును
అటువంటి తొందరలో నున్న తన మనస్సు నెప్పుది పనుటకై చిట్టి రామయ్యగారు రచి
యించిన పుస్తకమువలన తాను జ్ఞానము కలవాడై యేలోపము లేకుండ జరిగినందుకు
చి|| రా|| గారికి వందనములు చేసిదననియు ఎక్కువై జడ్డు తనతో చెప్పెనని పిలిసి సదరు
జాబు చాసి నాకుఁబంపెను.

మహాజనులారా ! తెచ్చి పెట్టుకొనినదైనను శాంతము విలువలేని భూషణమని యీ
కథవలన మనకుఁ దెలియుచున్నది. దీనిం గ్రహించువారు ఈమహాభూషణముయొక్క
మహిమతిశయమును కలకాలము పాటింతురుగాక.

ఇంక నొక్కమాట :—త్యాగయ్యగారిమాట :—పరమభక్తుండును, గానవిద్యా
శారదుండును, గాన రసికుండును త్యాగరాయకృతులని భ్రాతాగించిన త్యాగయ్యగారి
రిపాట :—

[చదువరులారా ! శాంతముతో గమనింపుడు, గానమునేయును, అనందింపుడు.]

సామరాగము - అదితాశము.

శ్లో॥ శాంతములేకను పౌఖ్యములేదు సారసదశనయనా॥

అనువల్లని॥ దాంతులకై నే । దాంతులకై నా॥ కా॥

చరణములు.

సామరాగము । అన్నియుజదివిన పాగుగ సకలహృ । ద్భారముఁజెలిసిన॥ కా॥

యోగాదికర్తము । లెన్నియుజీవిన । పాగుగజలయు వి । రాగులకై నా॥ కా॥

క రాజాధిరాజమా । రాజగురుత్పాద । రాజవినుతరక్షకునికై న॥ శాంతములేకను॥

ఇట్లు, విన్నవించు

బుధజనవిధేయుడు,

పెద్దాచ చిట్టిరామయ్య.

THE SARASWATI. శ్రీసరస్వతి.

పదమూడు సంవత్సరములనుండి ప్రకటింపబడుచున్నది.

RATES OF SUBSCRIPTION

(Including of postage.)

For one year (in advance) Rs. 3 0 0

Single copy ... „ 0 4 6

For *Bona-fide* students, females and village school masters, the annual subscription, if paid in advance Rs. 2 only.

చందానిర్ణయము. (అంచెకూలితోడ)

సంవత్సరమునకు (మొదటగాఁ జెల్లించిన) రు 3-0-0. విడిప్రతి యొకటి రు 0-4-6

విద్యార్థులకును బల్లెటూరి యుపాధ్యాయులకును ప్రీతికును సంవత్సరమునకు మొదటగాఁ జెల్లినయెడలఁ జందా రెండురూపాయలు మాత్రమే.

ఈ ప్రతికము గోరువారునుఁ జందాధనము సంప్రదించును గ్రంథములఁ గొనువారును, సంఘములు తెలిసికొనిఁ గోరువారును సరస్వతీయే నెఱవఁగారి! కాకినాడ వ్రాయవలెను.

బహుశ్రీ శతావధానులు తిరుపతివేంకటేశ్వరకవుల గ్రంథములు

రు. అ. ప.		రు. అ. ప.	
ప్రబంధములు.		బాలరామాయణము	1 0 0
శ్రవణానందము	0 10 0	ఎడ్వడుకాపట్టాభిషేకము	0 6 0
పాణిగృహిత	0 13 0	మిసలేనియసు.	
లక్ష్మణాపరిణయము	0 6 0	పల్లెటూళ్ళవట్టుదలలు	0 4 0
బుద్ధచరిత్ర	0 10 0	అపూర్వకవిలా వివేచన	0 4 0
వేంకటేశ్వరవిలాసము	0 10 0	కాశీసహస్రము	0 8 0
రసికానందము	0 1 6	అష్టకములు	0 4 0
శుకరంభానందము	0 3 0	విక్రమాంకదేవచరిత్ర	0 8 0
నాటకములు.		దండప్రభచరిత్ర	0 8 0
పాండవజననము	0 9 0	గ్రామసింహము	0 1 0
పాండవప్రవాసము	0 12 0	కామేశ్వరీశతకము	0 2 0
పాండవోద్భావము	0 10 0	శనిగ్రహము	0 1 6
పాండవవిజయము	0 12 0	శ్రీహనుమాంబలశతావధానము	0 3 0
పాండవాశ్వమేధము	0 12 0	నానారాజరంజనము	1 0 0
కుశస్త్వ	0 5 0	శతావధానసాగము	0 12 0
పండితరాయచరిత్ర	0 10 0	దేవీభాగవతము.	
మృచ్ఛకటిక	0 12 0	(ప్రథమస్కంధము)	0 10 0
మృదారాక్షసము	0 8 0	(ద్వితీయస్కంధము)	0 6 0
దంధవామనము	0 6 0	(తృతీయస్కంధము)	0 12 0
అనఘానందము	0 8 0	(చతుర్థస్కంధము)	0 9 0
*కవితావిమళకావము	...0 5 0	*ఇవి యితిరుగ్రంథములు.	
*విదాలాపాఖ్యానము	...0 5 0		

భారతనాటకములు 5 ను ఒక సారియే కొనువారల కాఖిరీదుశీ అయిన పుస్తకములు. నొకటే బెంతుగా తీసివది పంపబడును.

1 దేవీభాగవతము. (5 వ స్కంధము) తయారయినది

మెల 11 అణాలు.

2 కవిసింహగజకావములు 1 నెలలో సిద్ధమగును.

కావలసినవారు బ్రహ్మశ్రీ శతావధానులు తిరుపతివేంకటేశ్వరకవులకు కాకినాడ సరస్వతిప్రెస్సుకుగాని లేక భైరవప్రెస్సు బందరుకుగాని వ్రాసికొనవలయును.

10705

